

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 39807

гр. София, 28.11.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 69 състав, в
закрито заседание на 28.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Милена Славейкова

като разгледа дело номер **12497** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 166 от АПК.

Образувано е по жалба на И. Д. М. С., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., със съдебен адрес [населено място], [улица], ет.2, чрез адв. И. М., срещу Заповед УРИ № 5364з-4892 от 21.10.2025 г. на директора на Дирекция "Миграция", с която му е наложена ПАМ "Отнемане правото на пребиваване в Република България", на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ.

В жалбата е направено изрично искане на основание чл. 166, ал. 2 от АПК за спиране на предварителното изпълнение на горепосочената заповед. Жалбоподателят визира неправилно приложение на чл.44, ал.2 от ЗЧРБ, тъй като от 35 години живее със семейството си - съпруга и четири деца, на територията на страната, поради което актът накърнявал основно негово право по чл.8 от ЕКПЧ. Визира нарушение на принципа за забрана за връщане, доколкото намира за ноторно известно обстоятелството, че на територията на държавата му по произход се водят военни действия. Сочил, че се е интегрирал в обществото, притежава имущество, осъществява търговска дейност и плаща данъци на територията на България. Поддържа липса на връзки в страната на произход, където животът и здравето му щели да бъдат в опасност.

Съдът, като съобрази доводите в искането и представените по делото доказателства, намира следното:

С оспорената Заповед УРИ № 5364з-4892 от 21.10.2025 г. на директора на Дирекция "Миграция" на И. Д. М. С., [дата на раждане], ЛНЧ [ЕГН], гражданин на С., е наложена ПАМ "Отнемане правото на пребиваване в Република България", на основание чл. 40, ал. 1, т. 2 във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ. По силата на чл. 44, ал. 4, т. 1 от ЗЧРБ заповедта подлежи на незабавно изпълнение, тоест налице е допуснато предварително изпълнение на същата по силата на закона.

Разпоредбата на чл. 166, ал. 4 от АПК предвижда в случаите на допуснато предварително изпълнение по силата на закона и липса на изрична забрана за съдебен контрол, предварителното изпълнение да бъде спряно при условията на чл. 166, ал. 2 от АПК. Условията по цитираната норма са допуснатото предварително изпълнение да може да причини на оспорващия значителна

или трудно поправима вреда. Доказването на тези условия е в тежест на лицето, което е направило искането за спиране.

В случая жалбоподателят аргументира особеното си искане за спиране на предварителното изпълнение на заповедта с нарушение на принципа за забрана за връщане в С., поради военни действия и временно управление, както и нарушение на правото на личен и семеен живот, и правото на защита по чл.8, ал.2 от ЕКПЧ. Към жалбата и обективизираното в нея искане за спиране не е приложено нито едно доказателство, свързано с тези обстоятелства - доказателствена за установяване на семейството в Република България, за предоставен хуманитарен статут на съпругата на жалбоподателя, които според съда представляват защитим интерес по смисъла на чл.8, ал.2 от ЕКПЧ. По повод процесното искане за спиране на предварителното изпълнение на наложената ПАМ съдът следва да направи преценка за баланса между личните интереси на жалбоподателя и защитимия обществен интерес по чл.10, ал.1, т.1 от ЗЧРБ, като в нормата на чл.44, ал.4, т.1 от ЗЧРБ законодателят е дал приоритет на последния.

При липса на доказателства за защитим личен интерес и с оглед носената от лицето доказателствена тежест за тези обстоятелства е дължим извод, че не са налице основания за спиране на допуснатото по силата на закона предварително изпълнение.

Мотивиран от гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането на И. Д. М. С./ I. J. M. S., [дата на раждане] , ЛНЧ [ЕГН], ЕГН [ЕГН], гражданин на С., за спиране на предварителното изпълнение на Заповед № 5364з-4892 от 21.10.2025 г., издадена от директора на дирекция „Миграция” – МВР.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Върховния административен съд в 7-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: